

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 5Co/126/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7616213806
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 11. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Slobodník
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2019:7616213806.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Slobodníka a sudcov JUDr. Slávky Zborovjanovej a JUDr. Andreja Šalatu v spore žalobkyne R. G., T. XX.X.XXXX, H. G. T. D., H. XX/X, právne zastúpená Advokátska kancelária JUDr. Iveta Fabianová, advokátka, so sídlom Štefánikovo námestie 5, Spišská Nová Ves, proti žalovanému I. Š., T. X.X.XXXX, H. G. T. D., H. XX/X, právne zastúpený JUDr. Miroslava Slovinská, advokátka, Štefánikovo námestie 13, Spišská Nová Ves, v konaní o vyporiadanie BSM po rozvoде, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves č.k. 5C/52/2016-211 z 9.11.2018

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.
Stranám sporu sa nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie (ďalej len súd) rozhodol tak, že vyporiadal bezpodielové spoluvlastníctvo strán sporu tak, že do výlučného vlastníctva žalobkyne pripadá byt č. 7 nachádzajúci sa na 4. poschodí obytného domu súp. číslo 2025 nachádzajúcom sa v k.ú. G. T. D., mesto G. T. D. T. O. H. Č.. XX, stojaci na parcele reg. C č. 4692, druh pozemku zastavaná plocha a nádvorie o výmere 355 m² a podiel priestoru na spoločných častiach a spoločných zariadeniach obytného domu a spoluvlastnícky podiel k pozemku o veľkosti 683/10000in k celku a to všetko podľa zápisu na liste vlastníctva č. XXXX vedenom Okresným úradom Spišská Nová Ves, katastrálny odbor (výrok I.) a že žalobkyňa je povinná na úplné finančné vyporiadanie podielu z bezpodielového spoluvlastníctva manželov zaplatiť žalovanému sumu 30.000,- Eur v lehote 90 dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti tohto rozsudku (výrok II.).Stranám sporu náhradu trov konania nepriznal (výrok III.). O nároku na svedočné a o výške tohto nároku bude rozhodnuté samostatným uznesením (výrok IV.).

2. Vychádzal z toho, že žalobkyňa sa domáhala vyporiadania jej bezpodielového spoluvlastníctva so žalovaným tak, aby žalobkyňa do svojho výlučného vlastníctva nadobudla byt č. 7 nachádzajúci sa na 4. poschodí obytného domu súpisné číslo 2025 v G. T. D. T. H. O. Č.. XX, podiel priestoru na spoločných častiach a spoločných zariadeniach obytného domu a spoluvlastnícky podiel k pozemku o veľkosti 683/10000in k celku, ktoré nehnuteľnosti sú zapísané na liste vlastníctva č. XXXX vedenom Okresným úradom Spišská Nová Ves (ďalej aj iba ako „nehnuteľnosť“, „byt“, alebo „byt na H. O.“) a huteľné veci pod poradovým číslom 1-9, 14-18, 21-26 a aby žalovaný nadobudol do svojho výlučného vlastníctva huteľné veci pod poradovým číslom 13-13, 19 a 20 a aby bol žalovaný povinný po vzájomnom započítaní vzájomných pohľadávok a započítaní finančných prostriedkov vyplatíť žalobkyni z titulu vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva (ďalej aj iba ako „BSM“) sumu 3.046,37 Eur do 60 do od právoplatnosti rozsudku a nahradiť jej trovy konania.

Žalobkyňa v žalobe uviedla, že so žalovaným uzavrela dňa 20.3.1992 manželstvo, ktoré bolo rozvedené rozsudkom Okresného súdu v Spišskej Novej Vsi sp. zn. 13P/215/2013 zo dňa 26.8.2013, ktorý

nadobudol právoplatnosť 10.9.2013. Zánikom manželstva zaniklo aj bezpodielové spoluvlastníctvo manželov. Nakoľko napriek snahe žalobkyne medzi účastníkmi nedošlo k mimosúdnej dohode, rozhodla sa požiadať o vyporiadanie BSM súd v zmysle § 149 a nasl. Občianskeho zákonníka. V žalobe špecifikovala nehnuteľný a huteľný majetok nadobudnutý počas manželstva účastníkmi do bezpodielového spoluvlastníctva, pričom hodnotu nehnuteľnosti uviedla vo výške 44.000 Eur a hodnotu huteľných vecí vo výške 2.290 Eur. Uviedla, že byt na H. O. manželia zakúpili sčasti zo spoločných prostriedkov vo výške 150.000 Sk a sčasti z prostriedkov darovaných výlučne žalobkyňi jej matkou vo výške 500.000 Sk, ktoré jej boli poukázané na účet dňa 5.9.2005. Žalobkyňi matka tiež darovala finančné prostriedky vo výške 3.319,39 Eur za účelom finančnej pomoci pri rekonštrukcii bytu a to poukázaním na účet dňa 25.1.2006. Žalobkyňi patrili finančné prostriedky z dedičstva vo výške 6.207,26 Eur, ktoré získala odpredajom svojej nehnuteľnosti, ktorú nadobudla na základe osvedčenia o dedičstve zo dňa 29.6.2007. Tieto finančné prostriedky boli žalovaným použité na jeho osobné potreby. Na úhradách spojených s nehnuteľnosťou sa od rozvodu podieľala žalobkyňa sama, pričom sama po právoplatnosti rozvodu splatila aj zvyšnú časť úveru vo výške 952 Eur. Žiada preto uhradiť polovicu z týchto nákladov. Uviedla, že za trvania manželstva mali účastníci štyri účty, ktoré špecifikovala a kde titulom ich vyporiadania žiadala od žalovaného doplatenie sumy 16,86 Eur. Ďalej uviedla, že žalovaný počas trvania manželstva uzatvoril poisťku so zostatkom ku dňu rozvodu 1.157,16 Eur, z ktorej sa domáha 1/2. Poisťku uzatvorila aj žalobkyňa so zostatkom ku dňu rozvodu 1.917,80 Eur, z ktorej polovica patrí žalovanému.

Na prejednanie vecí súd nariadil pojednávanie, ktoré odročil za účelom vôle oboch strán pokúsiť sa o vyporiadanie ich bezpodielového spoluvlastníctva mimosúdnou dohodou. Strany sporu napokon k mimosúdnej dohode o vyporiadani celého BSM nedospeli, avšak zhodli sa v tom, že predmetom konania (vyporiadania) bude iba byt na Brezovej ulici, ktorý nadobudli počas trvania manželstva. Iné aktíva ani pasíva nežiadali vyporiadať. Strany sa dohodli na hodnote nehnuteľnosti, a to v sume 60.000 Eur, ako aj na tom, že nehnuteľnosť v rámci vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva nadobudne do výlučného vlastníctva žalobkyňa.

Súd citoval § 143 - § 150 O.z. a dôvodil, že v predmetnom konaní, po zistení, že žaloba bola podaná pred uplynutím troch rokov od zániku bezpodielového spoluvlastníctva žalobkyne a žalobcu, bolo predmetom konania vyporiadanie ich bezpodielového spoluvlastníctva v zmysle citovaných zákonných ustanovení. Rešpektujúc dispozíciu strán predmetom konania, súd vyporiadaval iba majetok patriaci do BSM, ktorý strany urobili predmetom konania, a síce byt č. 7 na 4. poschodí obytného domu súpisné číslo 2025 v G. T. D. T. H. O. Č.. XX s podielom priestoru na spoločných častiach a spoločných zariadeniach obytného domu a spoluvlastníckym podielom k pozemku v zmysle zápisu na LV č. XXXX vedenom Okresným úradom Spišská Nová Ves. Skutočnosť, že takto vyporiadananý majetok patrí do BSM nebola sporná a vyplynula aj z listinných dôkazov predložených v konaní.

Vyporiadavanú nehnuteľnosť súd prisúdil do vlastníctva žalobkyne, ktorá ju od rozvodu manželstva užíva, o jej výlučné vlastníctva prejavila záujem a žalovaný s týmto prisúdením žalobkyňi napokon súhlasil.

Zostatková hodnota majetku v čase vyporiadania predstavuje hodnotu aktív tvoriacich bezpodielové spoluvlastníctvo. Na základe zhodného vyjadrenia strán ide o hodnotu 60.000 Eur, pričom táto suma je vzhľadom na neexistenciu pasív zároveň aj celkovou hodnotou bezpodielového spoluvlastníctva manželov.

Vychádzajúc zo zásady rovnosti (parity) podielov vyjadrenej v ustanovení § 150 Občianskeho zákonníka, súd ustálil podiely oboch strán sporu ako rovnaké. Súd nezistil žiadnu takú skutočnosť, ktorá by prípadne odôvodňovala určenie iného pomeru strán na ich spoločnom majetku v rámci vyporiadavania bezpodielového spoluvlastníctva. Napokon rovnosť podielov ani žiadna zo strán nenamietala. Strany tak majú mať nárok na rovnaké podiely, teda hodnotovo 30.000 Eur (1/2 zo 60.000 Eur).

Podľa ustanovenia § 150 vety druhá Občianskeho zákonníka, je každý z manželov oprávnený požadovať, aby sa mu uhradilo, čo zo svojho vynaložil na spoločný majetok. Žalobkyňa tvrdila, že na spoločný majetok (vyporiadavanú nehnuteľnosť) vynaložila sumu 500.000 Sk ako jej výlučné prostriedky, ktoré jej mali byť darované jej matkou. Žalovaný s týmto nesúhlasil z dôvodu, že išlo o prostriedky darované obom manželom resp. ich rodine, nie výlučne žalobkyňi. V danom prípade dôkazné bremeno zaťažovalo žalobkyňu.

Samotné darovanie sumy 500.000 Eur nebolo medzi stranami sporné a vyplynulo aj z predloženého výpisu z účtu. Suma 500.000 Sk bola na účet sporových strán (vtedy manželov) poukázaná dňa 6.9.2005, pričom strany potvrdili, že išlo o spoločný účet manželov, ktorý bol síce vedený iba na meno manžela (žalovaného). Za nespornú (ako nepopretú a tiež výpismi z účtu preukázanú) skutočnosť súd

považoval aj skutočnosť, že táto suma bola použitá na zaplatenie časti kúpnej ceny bytu na Brezovej ulici.

Matka žalobkyne uviedla, že zmluvu chcela mať urobenú písomne preto, aby mala doklad, ak by došlo k rozchodu manželov, pričom vzťahy medzi manželmi považovala v tom čase za narušené. Paradoxne pritom zároveň uviedla, že podpisy na zmluve nedala overiť preto, lebo si myslela, že manželia sa nerozvedú. Súd mal za to, že ak by daryňa vyhotovila zmluvu písomne z dôvodu ňou uvedeného, bola by súčasne trvala na overení pravosti podpisov zmluvných strán. Overenie podpisov z dôvodu právnej istoty sa pritom odporúča v každom článku venujúcom sa problematike darovania a daryňa tvrdila, že pri písaní darovacej zmluvy čerpala z internetu a novín. Aj uvedená okolnosť nepriamo svedčí v prospech tvrdenia žalovaného o dodatočnom vyhotovení písomnej zmluvy pre účely tohto konania.

Ako nedôveryhodnú súd vyhodnotil výpoveď sestry žalobkyne, ktorá pôvodne uvádzala, že žalobkyňa použila darovanú sumu na zakúpenie bytu na H. O. (túto skutočnosť uviedla aj v čestnom prehlásení z roku 2016) a neskôr vypovedala, že nemala (a nemá) vedomosť o tom, ako sestra prípadne jej rodina s darovanými peniazmi naložila. Uvedeným je zároveň spochybnená aj pravdivosť čestného prehlásenia sestry žalobkyne. V súvislosti s vyhodnotením výpovede svedkyne súd poukazuje aj na jej reakciu na výzvu súdu vyjadriť sa k okolnostiam vypracovania jej písomnej výpovede (viď bod 17.1 odôvodnenia rozsudku). Uvedená reakcia vzbudzuje dôvodnú pochybnosť o tom, že svedkyňa predmetnú výpoveď skutočne sama spísala.

Zo svedeckej výpovede sestry žalobkyne tiež vyplynulo, že žalobkyňa mala byť koncom augusta 2005 na dovolenke v Chorvátsku, čím je spochybnená pravdivosť výpovede žalobkyne o tom, že v tom čase osobne žiadala svoju matku o peniaze.

Na základe všetkých vyššie uvádzaných skutočností a úvah (body 35. až 41. odôvodnenia rozsudku) vyhodnotil súd nárok žalobkyne na vrátenie sumy 16.597 Eur (500.000,- Sk) ako jej výlučných prostriedkov vynaložených na spoločný majetok za nepreukázaný.

Povinnosťou žalovaného nebolo preukazovať jeho tvrdenie o darovaní finančných prostriedkov obom manželom resp. rodine tak, ako sa domnievala žalobkyňa. Napriek uvedenému však žalovaný navrhol výsluch svojho brata ako svedka. Z jeho svedeckej výpovede vyplynulo, že mal vedomosť o darovaní 500.000,- Sk, pričom oboma vtedy manželmi (stranami sporu) mu pri návštevách bolo prezentované, že tieto peniaze boli dané pre rodinu. Žalobkyňa túto informáciu nikdy nepoprela. Nikdy sa o týchto peniazoch nehovorilo tak, že boli dané iba žalobkyňi.

V prospech pravdivosti tvrdenia žalovaného svedčí podľa názoru súdu aj samotný fakt, že o písomnej darovacej zmluve, ako ani o vôli darcu darovať výlučne žalobkyňi nemal vedomosť nikto iný okrem sestry žalobkyne.

Na vyrovnanie podielov z bezpodielového spoluvlastníctva manželov tak súd uložil žalovanej povinnosť zaplatiť mu sumu 30.000 Eur ako 1/2 z hodnoty vyporiadavaného bezpodielového spoluvlastníctva manželov.

Výnimočne súd nepriznal náhradu trov konania, lebo ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa (§ 257 CSP) a o trovách konania súd rozhodol podľa § 257 CSP a žiadnej zo strán sporu náhradu trov konania nepriznal, nakoľko tu existovali dôvody hodné osobitného zreteľa. Tieto súd vzhliadol v tom, že strany sa v priebehu konania v mnohých otázkach súvisiacich s vyporiadáním ich bezpodielového spoluvlastníctva dohodli a výrazne zúžili aj samotný predmet vyporiadania. Súd tiež prihliadal na okolnosť, že vyporiadavaný majetok je majetkom oboch strán, ktorého vyporiadanie bolo v záujme oboch bezpodielových spoluvlastníkov.

O nároku na svedočné nebolo možné rozhodnúť v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí, pretože svedkyňa má zákonnú lehotu, v ktorej je oprávnené tieto trovy vyúčtovať. Súd preto vyslovil, že o nároku a výške svedočného rozhodne samostatným uznesením, samozrejme za predpokladu uplatnenia trov svedkyňou.

3. V podanom odvolaní uviedla žalobkyňa nasledovné:

I. bolo zrušené a vysporiadané bezpodielové spoluvlastníctvo strán sporu tak, že do môjho vlastníctva pripadla nehnuteľnosť v k.ú. G. T. D., zapísaná na LV XXXX vedenom na Okresnom úrade katastrálny odbor

II. bola som zaviazaná žalovanému na úplné finančné vysporiadanie podielu z BSM zaplatiť sumu 30 000 € do 90 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku

III. Súd nepriznal účastníkom náhradu trov konania

IV. O svedočnom, a o jeho výške súd rozhodne samostatným uznesením

Proti výroku II, vyššie uvedeného rozsudku podávam podľa § 365 ods.1 písm.b/, f/, h/ CSP odvolanie, ktoré odôvodňujem nasledovne:

Súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam.

V konaní som preukázala, že mi boli darované finančné prostriedky mojou mamou. Darkyňa - moja matka ako svedok jednoznačne a nepochybne potvrdila, že jej úmyslom bolo darovať peniaze výlučne mne. Boli to finančné prostriedky, ktoré dostal môj otec za chorobu z povolania, tento nikdy nesúhlasil s mojim manželstvom so žalovaným a nikdy by nebol súhlasil, aby nejaké jeho financie boli darované nie iba mne, ale aj žalovanému.

Tvrdenia žalovaného, ako aj výpovede svedkov, ktorých predvolal, sú účelové a smerujú iba k jednému a to získať z majetkového vysporiadania čo najväčšiu sumu pre seba. V celom našom manželstve to bolo presne tak. Moji rodičia poskytovali financie na všetko potrebné, čo sme si mi nemohli dovoliť a žalovaný ešte aj moje výlučné prostriedky použil na svoje potreby (úhrady odvodov, úhrady advokáta vo svojej trestnej veci...), avšak s tým som sa zmierila a považovala som tieto prostriedky za skonsumované v manželstve.

Nemôžem sa stotožniť a ani sa nestotožňujem s tým, aby sa pri vysporiadaní BSM neprihliadlo na sumu 500.000,- Sk, ktorú som dostala výlučne ja darom od mojej mamy po otcovej smrti. Listinnými dôkazmi som preukázala, že táto suma bola použitá na financovanie kúpy bytu, ktorý sa v tomto konaní vysporiadaval.

Súd na tieto listinné dôkazy neprihliadol a ani sa s nimi v rozsudku nevysporiadal. Nevysporiadal sa s tým, že predmetné finančné prostriedky slúžili na vyplatenie kúpnej za byt a tieto finančné prostriedky neboli naše spoločné, ale boli moje.

Sám žalovaný nepreukázal svoje tvrdenie, že by neboli použité na kúpu bytu. Za svedkov si zavolať osoby, ktoré neboli pri odovzdávaní peňazí, ani nemali vedomosti o darovaní peňazí a vyplácaní bytu ani odo mňa, ale ani od osoby, ktorá jediná vie deklarovat' vôľu pri darovaní a to od mojej matky, ktorá mi peniaze darovala. Údajné informácie mali mať od samotného žalovaného, čo mohli byť informácie skreslené, prispôbené jeho potrebám, ak sa vôbec o tejto veci so svedkami rozprával.

V tomto prípade išlo iba o nepriamych svedkov, ktorí si síce nepamätali žiadne okolnosti a žiadne detaily z rozhovorov, ale presne vedeli, že peniaze mali byť darované nám obidvom a nebol z nich vyplácaný byt. Takéto tvrdenia sú nelogické. Išlo o osoby, ktoré nemali žiadny vzťah ani k darovaným financiám a ani k vyplácaniu nášho bytu a predsa si aj napriek časovému odstupu pamätajú presne nimi uvádzané detaily. Jediný svedok, ktorý mohol presne určiť, aká bola jeho vôľa pri darovaní, bola darkyňa, t.j. moja matka, to, že si nepamätala niektoré detaily, je pochopiteľné, keď si zoberieme do úvahy jej vek, časový odstup ako aj okolnosti, ktoré vtedy prežívala, keď zomrel jej manžel, môj otec.

Na najpodstatnejšiu otázku, komu boli peniaze darované, odpovedala jednoznačne a to, že tieto peniaze boli darované výlučne mne. Rovnako tak ako rovnakú finančnú čiastku darovala aj mojej sestre. Rovnako výlučne jej, hoci bola táto čiastka zaslaná na účet jej vtedajšieho druha, V. F.. Potvrdili to obidvaja.

Súd sa vôbec nevyrovnal s tým, že výpismi z účtov som preukázala, že po darovaní peňazí bol vyplatený byt, ktorý je predmetom vysporiadania BSM a že tvrdenia žalovaného nekorešponujú so skutkovým stavom. Nijako nepreukázal, že by som ja tieto peniaze bola použila výlučne na svoj účel. Ja som jeho tvrdenia vyvrátila práve výpismi z účtov, ktoré jednoznačne preukazujú, k akému účelu boli tieto peniaze použité.

Napriek tomu, že tvrdenia žalovaného ostali iba v rovine ničím nepreukázaných tvrdení, boli vyhodnotené ako pravdivé, aj keď nie je celkom zrejmé, na akom základe tak súd urobil a na základe čoho ako pravdivé vyhodnotil iba jednoduché tvrdenia a nezobral do úvahy mnou predkladané dôkazy.

Pri darovaní, pokiaľ je nejaká nejasnosť, sa skúma najmä prejav vôle darcu, jeho úmysel darovať a komu darovať. V tomto konaní darkyňa jednoznačne potvrdila svoju vôľu, jednoznačne, bez zaváhania potvrdila, že jej úmyslom bolo darovať peniaze iba a výlučne mne. Týmto sa súd nezaoberal a zastáva názor, že ani tento prejav vôle potvrdený darkyňou v pozícii svedka nezobral do úvahy.

Boli spochybňovaní moji svedkovia, že odpovedali na otázky okolností darovania a použitia finančných prostriedkov. Je samozrejme, že som ich oslovila a požiadala, aby opísali okolnosti, ktoré boli sporné v tomto konaní, avšak to neznamená, že ich čestné prehlásenie a výpoveď nebola výsledkom toho, čo si z daných okolností pamätali a sami prežili. Bolo by zvláštne, keby sa vyjadrovali k niečomu inému ako sú sporné otázky v tomto konaní.

Moja sestra zle reaguje na stresové situácie, pred výsluchom nespala, mala obavy, z toho, že musí ísť na súd, pred cudzích ľudí. Má takú povahu. Po pojednávaní si takmer nepamätala, čo sa tam dialo, taká bola vystresovaná. Moja sestra je introvert, nemá rada zmeny a cudzie prostredie. Opakovala mi, že bola vyčerpaná a vystresovaná, že bola v takom strese, že jej niektoré veci úplne unikali. Mojej sestre nebolo príjemné stretnutie so žalovaným a ani to, že sa musela rozpamätávať na okolnosti, ktoré sa udiali po smrti nášho otca. Jeho smrť dodnes nesie ťažko, mali spolu veľmi dobrý vzťah.

Reakcia na stresové situácie býva rôzna a pre rôznych ľudí je stresovou situáciou niečo iné. Kým niektorí ľudia berú vystupovanie pred cudzími ľuďmi, v cudzom prostredí ako bežnú vec, pre moju sestru je to stresujúci zážitok a potom sú aj jej reakcie ovplyvnené týmto stresom.

Podotýkam, že V. F., je vo vzťahu k u mne už cudzí človek, keďže sa s mojou sestrou rozišiel a nemá ku mne žiadny vzťah a napriek tomu presne opísal okolnosti darovania finančných prostriedkov mne aj mojej sestre, s ktorou v tom čase žil ako druh.

Vo výpovedi svedkov žalovaného nielenže boli rozpory a nejasnosti, ale títo si ani na nič iné ako na to, ako mali údajne darované finančné prostriedky, ale ide aj o osoby jemu blízke, ktoré aj z tejto pozície formulovali svoju výpoveď.

Rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Podľa § 150 Občianskeho zákonníka má každý z manželov právo na to, aby mu bolo nahradené to, čo zo svojho vynaložil na spoločný majetok. Táto zásada v tomto konaní, podľa môjho názoru bola porušená, lebo pri rozhodovaní toto ustanovenie vôbec nebolo vzaté do úvahy. Súd prvého stupňa, sa podľa môjho názoru nevyrovnal náležite s tým, že bolo na financovanie bytu použitých 500.000,- Sk a tieto patrili mne, lebo mi boli darované. Mám za to, že neobstojí tvrdenie, že darovanie peňazí iba mne matkou je spochybniteľné, lebo som o tom vedela iba ja a moja sestra.

Moja matka a ešte za života aj môj otec nesúhlasili s mojim sobášom so žalovaným, nemali s ním dobrý vzťah, lebo videli ako naše manželstvo funguje, či viac nefunguje, ako sa správa žalovaný a videli aj to, že som bola v tomto manželstve nešťastná, hoci som sa vydávala z lásky a veľmi som chcela funkčnú rodinu tak, ako som to videla u nás doma v detstve. Preto moja mama nevidela dôvod, pre ktorý by mala výlučne naše rodinné záležitosti rozoberať pred žalovaným, ktorého považovala za cudzieho človeka vo vzťahu k pozostalosti po mojom otcovi. Ja som žalovanému oznámila, že som dostala peniaze od mamy, teda jeho tvrdenie neobstojí a nedalo sa to pred ním ani nejako z mojej strany zatajovať, lebo peniaze boli použité na kúpu bytu, ktorý je predmetom vysporiadania BSM.

Tak isto dostala peniaze aj moja sestra, jej vtedajší druh s tým nemal najmenší problém, aby uznal, že peniaze sú darované výlučne iba jej a na kúpu bytu, čo sa následne aj zrealizovalo.

Mám za to, že v tomto prípade súd prvého stupňa nesprávne aplikovala aj ustanovenia CSP týkajúce sa dokazovania. Nezaoberal sa skutočnosťou, že žalovaný svoje tvrdenia v konaní menil a prispôboval tak, aby si obhájal to, že mu peniaze mali byť darované spolu so mnou. Rozprával o nejako rodinnom stretnutí, kde mu malo byť oznámené, že mama daruje peniaze „nám ako rodine“ a že sa ešte údajne o tom rozprával aj s mojim otcovi. Moja mama, moja sestra a jej vtedajší druh jednoznačne toto tvrdenie vyvrátili a časové súvislosti, kedy peniaze mojej mame prišli jednoznačne vylúčili pravdivosť tvrdení žalovaného. Peniaze prišli až po smrti otca a všetci moji svedkovia potvrdili, že žiadne stretnutie sa k darovaniu peňazí nekonalo a matka dokonca uviedla aj to, že otec v posledných dňoch svojho života ani nerozprával. Toto súd prvého stupňa nechal bez povšimnutia a ani to nijako nevyhodnotil.

Mám za to, že aj pri vyhodnocovaní listinných dôkazov neboli správne aplikované ustanovenia CSP o hodnotení dôkazov, lebo časový sled od darovania peňazí po kúpu bytu som jednoznačne preukázala listinnými dôkazmi a to tak, že nedá sa spochybníť, že po tom, čo som obdržala finančné prostriedky od mamy, bol vyplácaný predmetný byt. Toto ostalo zo strany súdu bez povšimnutia a bez náležitého vyhodnotenia.

Súd prvého stupňa sa, podľa môjho názoru, vo vyhodnocovaní vykonaných dôkazov zameral iba na to, aby spochybnil skutočnosť, že som finančné prostriedky nedostala do výlučného vlastníctva a vôbec neriešil to, že tieto finančné prostriedky boli použité na vyplatenie nehnuteľnosti, ktorá je predmetom vysporiadania BSM v tomto konaní.

Súd prvého stupňa, nevyhodnotil náležite ani to, že daryňa, aj ako svedok pred súdom jednoznačne deklarovala prejav svojej vôle darovať predmetné finančné prostriedky iba mne. S touto výpoveďou, ako aj s ustanoveniami Občianskeho zákonníka § 34 a nasl., najmä § 35 ods. 2,3 o prejave vôle sa súd nielenže nevyrovnal, ale boli aj nesprávne aplikované.

Žalovaný žiadnym relevantným spôsobom nepreukázal, že moja mama nemala záujem a najmä vôľu darovať finančné prostriedky iba výlučne mne. "Nebola ním nijako relevantne spochybnená jej vôľa obdarovať iba výlučne mňa. Túto skutočnosť súd nijako nevyhodnotil, len prijal bez ďalšieho tvrdenia žalovaného, bez toho, aby sa zaoberal prejavom vôle daryne.

Vzhľadom na vyššie uvedené mám zato, že predmetný rozsudok nie je náležite odôvodnený, že na základe toho, ako bol odôvodnený nieje možné zistiť, ako sa súd prvého stupňa vysporiadal so všetkými dôkazmi, ktoré boli v konaní vykonané, aj keď je nevyhnutné uznať, že súd prvého stupňa dal široký priestor stranám na vykonanie dokazovania a vykonal všetky dôkazy, ktoré strany navrhli.

Zastávam názor, že takto odôvodnený rozsudok porušuje moje právo na spravodlivý proces, keďže právo na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia patrí medzi základné zásady spravodlivého súdneho konania a jednoznačne to vyplýva z ustálenej judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva.

Táto judikatúra vyžaduje, aby každý argument, ktorý je významný pre rozhodnutie vo veci bol v odôvodnení rozsudku uvedený a aby sa mu venovala náležitá pozornosť /Ruiz Torija c. Španielsko z 9.12.1994, Hiro Balani c. Španielsko z 9.19.1994, Georgiadis c. Grécko z 29.5.1997/.

Rovnako sa aj Ústavný súd SR vyjadril k povinnosti súdov riadne odôvodniť svoje rozhodnutie aj v náleze III.ÚS 119/03-30. Ústavný súd už vyslovil, že súčasťou obsahu základného práva na spravodlivý proces je aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t.j. s uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu /uznesenie NS SR 2Cdo 238/2008 zo dňa 30.11.2009/.

Zastávam názor, že toto moje právo bolo porušené tým, že súd prvého stupňa sa v odôvodnení nevyrovnal so skutočnosťami, ktoré boli podstatné pre rozhodnutie vo veci satnej, neodôvodnil, prečo nezobral do úvahy listinné dôkazy, prejav vôle darykne a prečo za správne považoval iba ničím nepodložené a účelové tvrdenia žalovaného.

Vzhľadom na vyššie uvedené navrhujem, aby súd zrušil rozsudok OS SN V 5C/52/2016 zo dňa 9.11.2018 v jeho II. výroku a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

4. Vo vyjadrení k odvolaniu uviedol žalovaný nasledovné:

Nesúhlasíme s dôvodmi odvolania uvádzanými žalobkyňou. Žalovaný považuje odvolaním napadnutý rozsudok, ako aj postup súdu prvej inštancie, ktorý predchádzal jeho vydaniu, za objektívny a spravodlivý. Súd prvej inštancie vykonal dokazovanie v rozsahu dostatočnom pre zistenie skutkového stavu potrebného pre rozhodnutie a na takto zistený skutkový stav aplikoval relevantné ustanovenia hmotného práva, ktoré správnym spôsobom interpretoval, pričom v konaní nedošlo ani k takým vadám, ktoré by odôvodňovali zrušenie rozhodnutia podľa § 389 CSP.

V sporovom konaní sú strany sporu pánmi sporu a nimi tvrdené skutočnosti musia aj preukázať. V prípade neunesenia dôkazného bremena, súd vychádza len z jednoznačne preukázaných tvrdení.

V predmetnej veci bolo medzi stranami sporné jediné a to či na spoločný majetok (vysporiadavanú nehnuteľnosť) žalobkyňa vynaložila sumu 500.000,- Sk ako jej výlučné prostriedky, ktoré jej mali byť darované matkou. Žalovaný s týmto od začiatku nesúhlasil z dôvodu, že išlo o prostriedky darované obom manželom, resp. ich rodine, nie výlučne žalobkyňi. V danom prípade teda dôkazné bremeno zaťažovalo žalobkyňu.

Žalobkyňa svoje tvrdenia preukazovala darovacou zmluvou, svojou výpoveďou, svedeckými výpoveďami svojej matky a sestry a čestným prehlásením sestry.

Žalovaný, aj keď vzhľadom na vyššie uvedené nebol zaťažený dôkazným bremenom, v konaní navrhol výsluch svojho brata ako svedka.

Tvrdenia žalobkyne o darovaní sumy 500.000,- Sk výlučne jej považuje žalovaný za účelové. Účelovosť tohto tvrdenia podľa názoru žalovaného potvrdili mnohé rozpory o podstatných okolnostiach v jednotlivých výpovediach žalobkyne a ňou navrhovaných svedkov.

Vykonané dôkazy súd prvej inštancie správne vyhodnotil ako zmätočné a jednoznačne nepreukazujúce pravdivosť tvrdení žalobkyne.

Žalovaný je presvedčený, že tieto dôkazy boli umelo vykonštruované v súvislosti s trvaním predmetného súdneho sporu s cieľom zvýhodniť žalobkyňu, aby táto zmiernila svoju povinnosť vyplatiť žalovaného titulom vysporiadania BSM.

Reakcie žalobkyne, jej matky a sestry vzbudzujú dôvodné pochybnosti o tom, či je tvrdenie žalobkyne o darovaní sumy 500.000,- Sk výlučne jej pravdivé. Súd prvej inštancie takúto nelogickosť vo výpovediach správne vyhodnotil v neprospech žalobkyne.

Aj dôvody odvolania v konečnom dôsledku tendenčne smerujú k tomu, že sestra žalobkyne mala byť údajne pri svojej výpovedi „len vystresovaná“, a preto reagovala na položené otázky neadekvátne. Žalovaný je však presvedčený o opaku a síce, že sa mu týmto podarilo prichytiť žalobkyňu pri klamaní a zavádzaní.

Vzhľadom k uvedenému žalovaný opäť poukazuje na rozpory, ktoré v rámci vykonaného dokazovania vznikli:

Žalobkyňa vo svojej výpovedi uviedla, že o peniaze v sume 500.000,- Sk svoju matku osobne požiadala za účelom kúpy konkrétneho bytu. Matka pritom vypovedala rozdielne a síce, že dcéra ju o peniaze nikdy nežiadala, dokonca nevedela ani o tom, že dcéra chce kúpiť byt, išlo teda o jej vlastné rozhodnutie, nie o darovanie na dcérin podnet.

Žalobkyňa a jej matka vypovedali rozdielne aj ohľadne toho, či žalobkyňa bola alebo nebola osobne prítomná pri prevode peňazí v banke.

Za zmienku stojí aj to, že finančné prostriedky boli poukázané na spoločný účet manželov, ktorý bol v tom čase vedený na meno žalovaného.

Matka žalobkyne vypovedala, že finančné prostriedky chcela darovať iba dcére a nie jej rodine. O tejto svojej vôli nikomu nehovorila a nevedel o nej ani žalovaný. Žalobkyňa uvádzala opak, že o tom žalovaný vedel, čo však žalovaný poprel.

Žalovaný sponchýbňuje aj existenciu darovacej zmluvy, nakoľko nevidí dôvod v tom, prečo by nemal mať vedomosť o tejto zmluve, pričom mal vedomosť o tom, že nadobudne finančné prostriedky na svoj bankový účet. V konaní bolo preukázané, že peniaze boli poukázané na účet vedený na meno žalovaného a použité manželmi spoločne na zaplatenie časti kúpnej ceny vysporiadavanej nehnuteľnosti.

Matka žalobkyne uviedla, že darovaciu zmluvu chcela mať urobenú písomne preto, aby mala doklad, ak by došlo k rozchodu manželov, pričom vzťahy medzi manželmi považovala už v tom období (podotýkame v roku 2005) za narušené. Na druhej strane ale paradoxne už podpisy na zmluve overiť nedala preto, lebo si myslela, že sa manželia nerozvedú.

Vzhľadom na to, že matka žalobkyne si z vyššie uvedeného dôvodu vyhotovila darovaciu zmluvu písomne, pričom údajný vzor zmluvy podľa jej tvrdení našla na internete a v novinách, žalovaný má za to, že tým viac je nelogické, prečo matka žalobkyne si nenechala pravosť podpisov zmluvných strán aj overiť, keď z dôvodu právnej istoty sa práve v týchto informačných zdrojoch odporúča úradne overiť minimálne aspoň podpis darcu, obzvlášť pokiaľ ide o darovanie hodnotnejšej veci.

Aj samotné tvrdenie, že vzor zmluvy si svedkyňa našla na internete vyznievajú nedôveryhodne vzhľadom na jej vek a skutočnosť, že internetová doba sa rozvinula až v posledných rokoch.

Žalobkyňa a ňou navrhnutí svedkovia dospeli k rozličným záverom napriek tomu, že o okolnostiach vypovedali s určitosťou, sami netvrdili, že si na tieto nespomínajú, čo svedčí o umelej snahe žalobkyne presadiť svoj záujem a zakryť skutočnosť, že finančné prostriedky boli poukázané manželom, a nie výslovne iba žalobkyňi.

Ako nedôveryhodnú súd prvej inštancie správne vyhodnotil výpoveď sestry žalobkyne, ktorá osobne vypovedala o podstatných okolnostiach úplne inak, než bolo uvedené v jej písomnom stanovisku. Rovnako za zmienku stoja aj jej neadekvátne reakcie na priamo súdom alebo právny zástupcom žalovaného položené otázky, na ktoré poukázal aj súd prvej inštancie v bode 17.1 odôvodnenia odvolaním napadnutého rozsudku.

Ďalšiu písomnú výpoveď, a to bývalého druhá sestry žalobkyne, žalovaný považuje výslovne za účelovú a vypracovanú na požiadanie žalobkyne s cieľom dosvedčiť jej tvrdenia.

V konaniach o vysporiadanie BSM je bežné, že pokiaľ sú vzťahy v rodine dobré, tak rodičia manželom pomáhajú, a to aj finančne, pričom poskytnutú pomoc nijako zvlášť nevyhradzujú na pomoc len svojmu dieťaťu a nie celej jeho rodine. V danom prípade boli finančné prostriedky použité na kúpu vysporiadavanej nehnuteľnosti, kde rodina niekoľko rokov spoločne žila. K rozvodu manželov došlo až dňa 26.08.2013.

Žalobkyňa sa podľa žalovaného snaží odvolací súd presvedčiť o svojich tvrdeniach vymyslenými príbehmi o tajnej darovacej zmluve, o finančnom dare striktno určenom len pre ňu, pričom v roku 2005 to podľa žalovaného bolo zo strany zúčastnených strán prezentované tak, že finančné prostriedky boli darované manželom spoločne ako rodine.

V predmetnom spore má teda žalovaný jednoznačne za to, že žalobkyňa neunesla dôkazné bremeno a svoje tvrdenia neoprela o žiadny určitý dôkaz. Z uvedeného je zrejmé, že žiadny relevantný dôkaz preukazujúci tvrdenia žalobkyne ani nejestvuje a žalobkyňa sa snaží oprieť svoje tvrdenia len o vyfabrikované „dôkazy“, ktoré sú celkom zrejme účelovo prispôbené.

Vzhľadom k vyššie uvedeným skutočnostiam navrhujeme, aby odvolací súd rozsudok Okresného súdu Spišská Nová Ves sp.zn. 5C/52/2016-211 zo dňa 09.11.2018 ako vecne správny a zákonný potvrdil a uložil žalobkyňi povinnosť nahradiť žalovanému trovy odvolacieho konania v plnej výške.

5. V replike z 1.3.2019 žalobkyňa uviedla okrem iného, že tvrdenia žalobkyne ani tvrdenia jej matky ako svedkyne neboli zmätočné, prežívali ťažké obdobie, v tomto čase im zomieral otec, s ktorým ona ale aj oni mali výnimočný vzťah a manžel jej matky. Ak aj z jej peňazí zaplatila časť kúpnej ceny (mama) neznamená to, že by boli aj žalovaného peniaze a napokon najprv popieral on, že by sa z týchto jej darovaných peňazí vôbec niečo kúpilo. Aj keby nebola spísaná žiadna zmluva, jej mama žije a jednoznačne potvrdila ako to s darovanými peniazmi bolo. To isté potvrdila aj sestra, len iba podľa

žalovaného, čo vyplýva z jeho stanoviska, že mali byť finančné prostriedky darované obom, nikto iný zo zúčastnených osôb o tom nevedel, aby boli darované peniaze obom manželom.

6. V duplike k odvolaniu žalovaný na čl. 244 dňa 1.4.2019 uviedol, že žalovaný nemal čo spochybňovať výpovede svedkýň ani vyvracať dôkazy, predpoklady disparity podielov, resp. potrebu započítania vynaloženia výlučných prostriedkov žalobkyne na spoločný majetok strán sporu ona, teda žalobkyňa nepreukázala.

7. Odvolací súd postupom podľa § 385 ods.1 CSP (bez nariadenia pojednávania a verejným vyhlásením rozsudku) prejednal odvolanie v rozsahu vyplývajúcom z § 380 ods.1, 2 CSP a rozsudok ako vecne správny potvrdil podľa § 387 ods.1, 2 CSP, a aj napriek skutočnostiam v odvolaní, lebo odvolací súd sa s jeho odôvodnením v celom rozsahu stotožnil, na čom nič nemení ani podanie odvolania, pričom podľa § 379 písm.c/ CSP nebol viazaný odvolaním.

8. Uplatnený odvolací dôvod podľa § 205 ods.2 písm.f) OSP zodpovedá § 365 ods.1 písm.h) CSP. Právnym posúdením je činnosť súdu prvej inštancie, pri ktorej aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav, tzn. vyvodzuje zo skutkového zistenia, aké práva a povinnosti majú účastníci podľa príslušného právneho predpisu a nesprávnym právnym posúdením veci [§ 365 ods.1 písm.h)] je jeho omyl pri aplikácii práva na zistený skutkový stav (skutkové zistenie), pričom o mylnú aplikáciu právnych predpisov ide, ak použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť alebo aplikoval správny predpis, ale nesprávne ho vyložil, príp. ho na daný skutkový stav inak nesprávne aplikoval (z podradenia skutkového stavu pod právnu normu vyvodil nesprávne právne závery o právach a povinnostiach účastníkov konania) a použitie správneho ustanovenia neznamená iba opísanie jeho dikcie, ale i jeho správne priradenie k zistenému skutkovému stavu alebo inak vyjadrené posúdením veci po právnej stránke treba rozumieť výklad o tom, z ktorých ust. zák. alebo iného právneho predpisu vychádzal (prečo pod tieto ustanovenia podradil zistený skutkový stav) a ako ho príp. vyložil; ani ďalšie označené odvolacie dôvody nie sú dané.

9. Nesprávnym právnym posúdením vecí súd účastníkovi konania neznemožňuje realizáciu žiadneho jeho procesného oprávnenia (por. napr. rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 1Cdo/62/2010, sp.zn. 2Cdo/97/2010, sp.zn. 3Cdo/53/2011, sp.zn. 4Cdo/68/2011, sp.zn. 5Cdo/44/2011, sp.zn. 6Cdo/41/2011 a sp.zn. 7Cdo/26/2010).

10. Odvolací súd k výstižným dôvodom uvedeným v rozsudku súdu prvej inštancie dodáva, že treba súhlasiť so žalovaným, že opakované námietky, s ktorými sa vyporiadal súd prvej inštancie, boli predmetom prvoinštančného konania, ktoré boli v odvolaní.

11. Odvolací súd dospel k záveru, že nie je potrebné doplniť dokazovanie vo veci, v procese preskúmania rozsudku súdu prvej inštancie, tak toto, ako aj odvolacie konanie predstavuje jeden celok a zo skutkového stavu ak dospeje k záveru súd prvej inštancie, že nie je potrebné vykonať ďalšie dokazovanie, musí vychádzať aj odvolací súd z toho, ak súhlasí s jeho záverom.

12. Z judikatúry Najvyššieho súdu SR v Bratislave vyplýva, že judikatúra všeobecných súdov nie je bez vývoja a nie je vylúčené, aby aj pri nezmenenej právnej úprave, prípadne s ohľadom na nové právne náhľady alebo interpretačné východiska samotného najvyššieho súdu, bola nielen spresňovaná a pre budúcnosť aj doplňovaná, ale aj tiež menená.

13. Uplatnený odvolací dôvod, t.j. nesprávne právne posúdenie sporu pri činnosti súdu prvej inštancie nebol preukázaný.

14. V súlade s § 365 ods.1 písm.h/ CSP právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a na zistený skutkový stav aplikuje konkrétnu právnu normu, ale nesprávne právne posúdenie sa stáva pri chybnnej aplikácii práva na zistený skutkový stav; teda dochádza k nej vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis, alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, ale nesprávne ho aj interpretoval, alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

15. V súlade s § 143 Obč.zák. zák.č. 40/1964 Zb. v znení neskorších predpisov, v BSM je všetko, čo môže byť predmetom vlastníctva a čo nadobudol niektorý z manželov za trvania manželstva, s výnimkou vecí získaných dedičstvom alebo darom, ako aj vecí, ktoré podľa svojej povahy slúžia osobnej potrebe, alebo výkonu povolania len jedného z manželov, a veci vydaných v rámci predpisov o reštitúcii majetku jednému z manželov, ktorý mal vydanú vec vo vlastníctve pred uzavretím manželstva alebo ktorému bola vec vydaná ako právnenému nástupcovi pôvodného vlastníka.

16. Napríklad aj podľa judikátu R 49/1973, ak by bola strana sporu účastníkom zmluvy o prevode spoluvlastníckeho podielu nehnuteľnosti ako nadobúdateľ spoluvlastník tejto nehnuteľnosti, potom k prevodu tohto podielu netreba súhlas ostatných spoluvlastníkov nehnuteľnosti, a to ani vtedy, keď sa stane zmluvou prevedený podiel v dôsledku ustanovení Občianskeho zákonníka o BSM, potom predmetom BSM nadobúdateľa a jeho manžela. Z uvedeného vyplýva, že práve tak, ako manželia nemôžu vytvoriť BSM, ak na to nie sú zákonné predpoklady, nemôžu jeho vznik ani vylúčiť, ak na to zákonné predpoklady sú. Z ust. § 143 Obč.zák. vyplýva jednoznačne, že v BSM je všetko čo niektorý z manželov nadobudol (a nie teda len čo manželia nadobudli spoločne). Aj keď niekto sa domnieval, že má darované finančné prostriedky, stane sa nadobúdaná vec bez zreteľa na znenie zmluvy, a to aj ústnej predmetom BSM, ak by teda nebola zakupovaná z financií, ktoré sú majetkom len jedného z manželov.

17. Tieto závery z uvedeného judikátu sú naďalej aktuálne a je treba brať zreteľ na to, že rozhodujúci právny následok, ktorým tu je nadobudnutie vecí do BSM nastáva ex lege (§ 143 Obč.zák.) a tak nezávisle od vôle alebo zámerov nadobúdateľa a tiež bez ohľadu na to, že účastníkom niektorého z právnych úkonov, ktorým sa nadobúda spoluvlastnícky podiel, by bol iba jeden z manželov.

18. Napokon právna konštrukcia BSM je založená na pozitívnej definícii (čo patrí do BSM) a negatívnej definícii (čo do BSM nepatrí). Avšak ust. § 143 Obč.zák. z BSM vylučuje (iba) veci získané dedičstvom alebo darom, okrem toho vecí, ktoré podľa svojej povahy slúžia osobnej potrebe alebo výkonu povolania len jedného z manželov a veci vydané v rámci predpisov o reštitúcii majetku jedného z manželov, ktorý mal vydanú vec vo vlastníctve pred uzavretím manželstva, alebo ktorému bola vec vydaná ako právnenému nástupcovi pôvodného vlastníka.

19. Súdna prax dospela tiež k záveru, že do BSM nepatrí ani vec (tzv. surogát) získaná napr. kúpou alebo výmenou za prostriedky patriace do oddeleného majetku jedného z manželov.

20. Pri vyporiadaní BSM sa samozrejme vždy dáva prednosť dohode o vyporiadaní BSM.

21. V danom spore vyriešil po zistení skutkového stavu súd prvej inštancie správne a odpovedal na odvolacie námietky už vo svojich dôvodoch.

22. Vzhľadom na ust. § 191 CSP o hodnotení dôkazov, odvolací súd dodáva, že koncept voľného hodnotenia dôkazov súdu prvej inštancie v zákone pojmovovo nepredpisuje zákonnú silu jednotlivým dôkazom, opačne v inkvizičnom procese dominuje tzv. legálna dôkazná teória, ktorá pojmovovo vyžaduje zákonnú silu, váhu jednotlivých dôkazov - tento typ procesu sa však vo všeobecnosti považuje už za prekonaný. Pri voľnom hodnotení dôkazov sa sila, či váha jednotlivým vykonaným dôkazom ponecháva na uvážení konkrétneho sudcu so zreteľom na okolnosti konkrétneho prípadu, pojmový koncept voľného hodnotenia dôkazov sa považoval a aj naďalej v judikatúre sa považuje v tomto smere za spravodlivejší ako legálna dôkazná teória, pretože umožňuje viac individualizovať rozhodnutie súdu (napr. z hľadiska toho výpoveď alebo znalecký posudok nemajú žiadnu predpísanú zákonnú silu, váhu, čím je umožnené sudcovi in concreto prisudzovať týmto dôkazom dôkaznú silu na účely konkrétneho konania a nie je sudca viazaný absolútnym neprekročiteľným zákonným príkazom (porovnaj stranu 729 komentár k § 191 CSP, komentár kolektívu autorov doc. JUDr. Svetlana Ficová, JUDr. Jana Baricová v roku 2016, ale aj rozhodnutie NS ČR 32Cdo/2197/2016 z 28.3.2018).

23. Pri hodnotení dôkazov ide o veľmi zložitý myšlienkový proces sudcu a keďže právna úprava nestanovuje ako má súd hodnotiť dôkazy z hľadiska pravdivosti, nemôže ísť samozrejme pri hodnotení dôkazov úvahou súdu o ľubovôľu súdu pri hodnotení dôkazov, pretože hodnotiacia úvaha má vždy zodpovedať zásadám formálnej logiky, vychádzať zo zisteného skutkového stavu, nesmie byť v rozpore s prírodnými zákonmi a mala by byť preskúmateľná v inštančnom postupe.

24. Odvolací súd dopĺňa, že vychádzajúc zo zásady rovnosti podielov vyjadrenej v ust. § 150 Obč.zák., správne súd prvej inštancie ustálil podiely oboch strán sporu ako rovnaké a nezistil žiadnu takú skutočnosť, ktorá by odôvodňovala disparity, teda iného pomeru strán na ich spoločnom majetku v rámci vyporiadania BSM. Ak pri overení podpisov z dôvodu právnej istoty, čo sa odporúča pri darovaní a potom daryňa ak pri overení podpisov z dôvodov právnej istoty (čo sa odporúča pri darovaní) tvrdí, že pri písaní darovacej zmluvy čerpala z internetu a novín, potom súd prvej inštancie ak uzavrel, že uvedená skutočnosť nepriamo svedčí v prospech tvrdenia žalovaného o dodatočnom vyhotovení písomnej zmluvy pre účely tohto konania ohľadne darovacej zmluvy, jeho hodnotenie vykonaných dôkazov je správne. Ako nedôveryhodnú potom vyhodnotil aj výpoveď sestry žalobkyne, ktorá pôvodne uvádzala, že žalobkyňa použila darovanú sumu na zakúpenie bytu na H. O. (uvedené aj v čestnom prehlásení z roku 2016, ale neskôr vypovedala, že nemala vedomosť o tom, ako sestra, prípadne jej rodina s darovanými peniazmi naložila), jej reakciu na výzvu súdu vyjadriť sa k okolnostiam vypracovania jej písomnej výpovede bola neprimeraná a vzbudzuje dôvodnú pochybnosť o tom, že svedkyňa uvedenú výpoveď si skutočne sama spísala. Z výpovede sestry žalobkyne malo tiež byť zrejmé, že žalobkyňa mala byť koncom augusta 2005 na dovolenke v Chorvátsku, to bolo spochybnené pravdivosťou výpovede žalobkyne o tom, že v tom čase osobne žiadala svoju matku o peniaze.

25. Ani povinnosťou strany sporu nie je preukazovať jeho tvrdenia o darovaní finančných prostriedkov obom manželom tak, ako vyplýva z ustálenej súdnej praxe. Žalovaný navrhol výsluch svojho brata ako svedka a z jeho svedeckej výpovede čerpal aj súd prvej inštancie keď vyplynulo z nej, že mal vedomosť o darovaní 500.000,- Sk, pričom obom a vtedy manželmi (stranami sporu) mu pri návštevách bolo prezentované, že táto suma peňazí bola daná pre rodinu, okrem iného žalobkyňa túto informáciu nikdy nepoprela.

26. Pre vyhodnotenie darovacej zmluvy v prospech tvrdenia žalovaného svedčí samotná skutočnosť, že o písomnej darovacej zmluve, ako ani o vôli darcu darovať výlučne žalobkyňu peniaze nemal vedomosť nikto iný okrem sestry žalobkyne. Nebol tak naplnený ani jeden odvolací dôvod.

27. Zákonné je rozhodnutie súdu prvej inštancie o vyrovnaní podielov z BSM a preto žalobkyňa má povinnosť zaplatiť žalovanému sumu 30.000 € ako 1/2 z hodnoty vyporiadaneho BSM (nesprávne uvedené na strane 11 bod 45 odôvodnenia rozsudku, že túto povinnosť má žalovaná - poznámka odvolacieho súdu).

28. Keďže súd prvej inštancie rozhodol správne a zákonne aj o náhrade trov konania podľa § 257 CSP, z tých istých dôvodov, pretože vyporiadaný majetok je majetkom oboch strán, ktorého vyporiadanie bolo v záujme oboch spoluvlastníkov, odvolací súd rozhodol o trovách odvolacieho konania podľa § 396 CSP a žiadnej zo strán nepriznal ich náhradu.

29. Pomer hlasov, akým bolo rozhodnutie prijaté: 3 hlasy za (§ 393 ods.2 druhá veta CSP).

Poučenie:

Proti rozsudku odvolacieho súdu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom.

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania.